

Кривич Я.М., асистент кафедри менеджменту ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

СТРУКТУРНО-КОМПОНЕНТНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БАНКУ

Інноваційний потенціал банку (ІПБ) за структурно-логічною побудовою та категоріальною сутністю являє собою сукупність взаємопов'язаних у певних соціально-економічних формах: 1) наявних інноваційних ресурсів; 2) потенційних ресурсів, які за певних діючих чинників внутрішнього та зовнішнього середовища з урахуванням фактора часу та вартості можуть бути задіяні банком для реалізації завдань інноваційного розвитку; 3) здатності та готовності банку сприйняти та ефективно використати наявні та потенційні можливості для досягнення стратегічної мети своєї діяльності. Такий підхід передбачає, що основу ІПБ складають не лише реальні ресурси, а й потенційні можливості їх ефективно використати з метою підвищення конкурентних позицій банку. При цьому підкреслено інноваційний характер досліджуваних ресурсів, тобто при оцінці ІПБ враховуються лише ті з них, які банк в змозі виділити на інноваційну діяльність, а не вся сукупність ресурсів, яка є в його розпорядженні. Автор акцентує увагу на тому, що потенційні ресурси можуть бути перетворені на реальні лише за наявності певних умов (найважливішими з них автор вважає час та вартість), які слід враховувати при формуванні комплексного критерію його оцінки та методологічного підґрунтя для визначення необхідних та достатніх умов його ефективного використання. Принциповим є те, що комплекс заходів щодо формування та використання ІПБ буде ефективним лише тоді, коли матиме системний характер та буде підпорядкований єдиній загальній стратегічній меті. Крім того, розвинений автором структурно-компонентний підхід до формування та використання ІПБ (рис. 1) передбачає, що успішне просування банківських інновацій та ефективне управління ІПБ можливе

лише за умови узгодженого функціонування його складових. Це зумовлює необхідність відмови від поелементного підходу до управління ІПБ на користь інтегрованого.

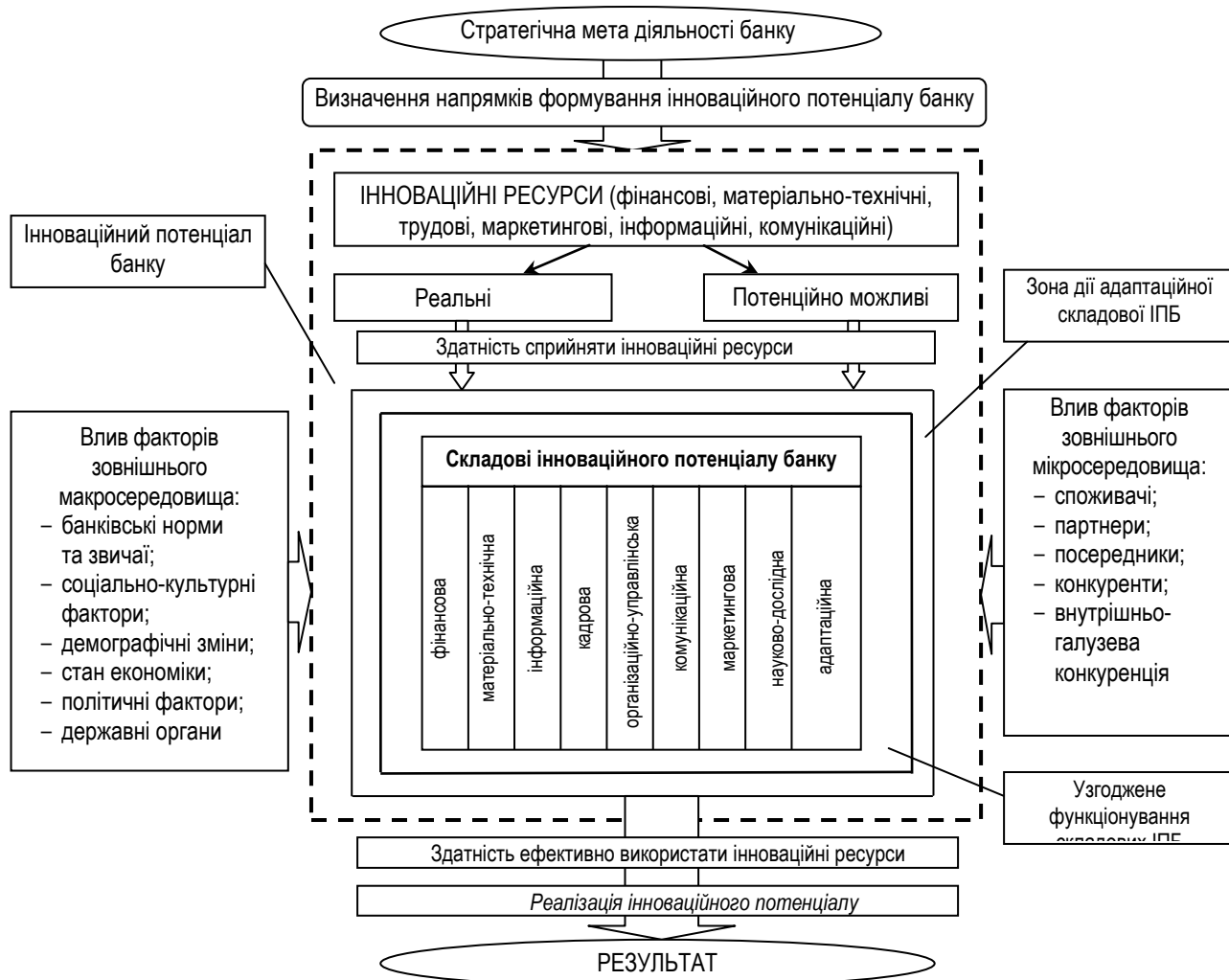

Рис. 1. Структурно-компонентний підхід до формування та використання ІПБ

Таким чином, розроблена агрегована предметно-функціональна структуризація ІПБ суттєво зміщує акценти в розумінні змістовного наповнення традиційних складових (фінансової, матеріально-технічної та ін.), а також передбачає виокремлення ряду нових. Так, наприклад, адаптаційна складова характеризує здатність банку, враховуючи його реальні ресурси та потенційні можливості, адаптуватися до мінливих умов зовнішнього середовища шляхом удосконалення власної організаційної структури, переналагодження системи менеджменту, зміни напрямків інноваційної діяльності тощо.